

“A les escoles s’hauria d’ensenyar més música i acostumar els nens a escoltar Mozart”

ALMUDENA MONTAÑO

El pinedenc Albert Deprius és un tenor i director de cor i orquestra polifacètic: el podem veure cantant acompanyat d’un pianista, un cor o una orquestra; i d’altres vegades, adopta el paper de director de tots ells. Actualment és el director del Cor i Orquestra Simfònica Harmonia, de Calella. Al llarg de la seva carrera ha obtingut molts premis i ha tingut una formació molt continuada i brillant: va començar els estudis de cant al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i l’any 2002 va obtenir el Grau Superior de Cant amb la Menció Honorífica. Des de llavors, no ha cessat d’assistir a classes magistrals per instruir-se encara més.

Albert Deprius és tenor i dirigeix el Cor i l’Orquestra Simfònica Harmonia de Calella. Foto: Almudena Montaña

Què ha après a les classes de les veus conegudes, com Montserrat Caballé, el suís Kurt Widner o els italians Annabella Rossi i Bonaldo Giaiotti?

D’alguns més tècnica, d’altres com respirar i també he après com afrontar aquesta professió tant des de l’aspecte professional com humà. Per a mi és molt important el tracte humà, que sovint no el trobes, tot i que he de dir que he tingut la sort de trobar-me sempre molt bons companys.

Els seus recitals com a solista de líric, òperes i sarsueles han viatjat per diversos auditoris i teatres de Catalunya, Espanya, França, Itàlia, Cuba, Colòmbia i Panamà. On li ha agradat més poder mostrar la seva veu?

Guardo bons records de tots els llocs on he actuat, sigui cantant o dirigint. Va ser especial el primer cop que vaig pujar al Palau de la Música de Catalunya o al Gran Teatre del Liceu... són impressionants! També recordo *La Traviata* que vaig cantar al Teatre de La Habana, a Cuba, amb la gran ballarina Alícia Alonso en el públic. Però també és molt gratificant actuar en escenaris petits, amb públic proper i molt agraït,

i sempre un plaer actuar a casa, sigui a Pineda o a Calella.

En quin dels rols que ha adoptat en les òperes s’ha sentit més identificat?

Un dels que més he gaudit cantant és el de Mario Cavaradossi de l’òpera *Tosca de Puccini*, també *la Bohème* o *la Madama Butterfly*, així com el rol principal de la sarsuela catalana *Cançó d’Amor i de Guerra* que he posat en escena gairebé 80 vegades.

I com és la seva experiència als grans festivals?

Tinc la sort de poder participar a molts festivals del país. Al de Santa Florentina, a Arenys de Munt, fa molts anys que hi participo com a solista i sempre és un plaer repetir l’experiència. També he actuat al Festival Isaac Albènic de Camprodon, entre altres.

Quanta gent forma part del Cor i Orquestra Simfònica Harmonia que vostè dirigeix?

Actualment el Cor Harmonia el formen uns 30 components, de totes les edats, i l’Orquestra Simfònica Harmonia la formen uns 36 músics, la majoria força joves, però molt bons.

Quins requisits són necessaris per formar-ne part?

El més important és que tinguin moltes ganes de cantar, i si, a més, tenen nocions de cant i/o música, encara millor. Compromís i constància... i sobretot paciència per aguantar-me!

Els fa assajar molt?

Normalment fem dos assajos setmanals, els dimarts i dijous, a les 22 h, tot i que puntualment, quan tenim alguna actuació, fem algun assaig més.

Quan és la propera actuació?

El 4 de novembre tenim una Gala Lírica a l’Auditori de Sant Martí de Barcelona. A finals de novembre actuarem al concert de Santa Cecília, a Calella. I al desembre oferirem per diverses localitats el Concert de Nadal, amb Valsos i Polques i cançons nadalenques.

El Concert de Nadal ja s’ha convertit en una tradició.

I tant! És un concert molt agraït i també molt exigent, ja que interpretem obres que dies abans o després el públic les escolta a la televisió en el concert de Cap d’Any de Viena per la Filharmònica de Viena... les comparacions

són odioses! ha, ha, ha! Però el més important és posar-hi el cor i gaudir-lo al màxim i sobretot ser feliç amb el que fas sense cap mena de pretensió.

Quin tipus d’obra interpreten més?

No estem tancats a cap tipus de repertori, tot i que en els últims anys ens hem decantat més a fer un repertori líric i, per això, vam crear fa sis anys la Temporada Lírica Ciutat de Calella oferint òperes i sarsueles representades i concerts lírics per diferents escenaris de la ciutat, però també hem fet molta cançó catalana i temes de pel·lícules.

Fa tres setmanes va dirigir l’espectacle *Una tarda a Hollywood*, a l’envelat de Calella, on van interpretar les bandes sonores de grans pel·lícules. Com va anar?

Va ser un èxit de concert amb un públic entusiasmada, entregat i realment estic molt content del resultat musical tant del cor, com de l’orquestra i de la mezzosoprano solista, Anna Gomà.

En alguns espectacles s’atreuen també amb la construcció de l’escenografia, com en l’òpera

***Cavalleria Rusticana*. De qui va ser la idea?**

Meva, ja que a poques setmanes de l’estrena vaig fer la proposta a la junta directiva. Va ser una nova experiència, molt positiva. Tots els components del cor, amb l’ajuda d’algunes persones externes a l’entitat com els amics Joan Rodés i Xavi Vila, es van abocar durant les tres últimes setmanes a la construcció de l’escenografia. Un cop ets a dalt de l’escenari, cantant, i veus que tot el que t’envolta és fet, pensat, coordinat per nosaltres... dona una satisfacció molt gran! Aprofito per agrair una vegada més l’esforç i dedicació de totes i cadascuna de les persones que fan possible la Temporada Lírica Ciutat de Calella, al nostre públic i a l’Ajuntament de Calella.

Costa inculcar als més joves la música clàssica?

Costa molt, però és un problema generalitzat en aquest país. A les escoles s’hauria d’ensenyar més música i acostumar als nens a escoltar Mozart, Beethoven, Granados... No en saben res! I sovint no ho saben ni els professors, que això encara és més greu!

Cantar amb la Maria Callas a l’Òpera de Roma.

Quan li preguntes a Albert Deprius amb qui li agradaria compartir escenari, riu i assegura que “potser amb cantants d’altres èpoques, com Maria Callas, o Franco Corelli... De fet, m’hagués agradat viure aquells anys, quan les cantants eren dives de veritat”. Un cop triada la parella, busquem l’escenari ideal: “m’encantaria actuar a l’Òpera de Roma o a l’Escala de Milà. Però també m’agraden escenaris més propers, com tornar al Liceu: fa uns 8 anys vaig cantar amb el cor del Liceu durant tres temporades i en algun recital privat i ara estaria bé tornar-hi. Sempre ve de gust també tornar al Palau de la Música, on hi he cantat diverses vegades”, confessa Deprius. ■

A. Deprius com a solista. Foto JM Arenaza

Deprius dirigint el Cor Harmonia. Foto JM Arenaza

Actuació dels tres tenors. Foto JM Arenaza